

Timer i Sengen efter Døden. Jeg skal med Hensyn dertil blot bemærke, at for de bedrøvede Samfundsbefælsers Bestemmelser behøves der naturligvis aldeles ingen Bestemmelser i saa Henseende; thi der er det Noget, der følger af sig selv. Men jeg tror, at for den mindre bemidlede Deel af Almuen er det næsten umuligt at opfylde denne Bestemmelse, og at den i alt Fald ikke vil blive opfyldt af den; thi man kender jo Forholdene hos denne Klasse. Der ligger hele Familien, Mand, Kone og Børn, sammen i een Seng. Er alt saa et af Børnene afgaaet ved Døden, saa kan dog den øvrige Familie, naar den skal til No, ikke godt have det liggende i hos sig. Jeg tror, at det var hensigtsmæssigt, om det blot blev bestemt, at Riget i 6 Timer ikke maa flyttes, ud af Bærelset, saa at det navnlig ikke kan føres ud af Kuldens, inden det er beviist, at det virkelig er dødt. Jeg kan jo ikke have nogen bestemt Mening herom; men da Loven dog synes at give Anledning til Forhandling her, har jeg ikke villet tilkæmpe denne Bemærkning. — Dernæst findes der i § 2 en Bestemmelse, som forekommer mig at være noget løst. Det hedder nemlig i Begyndelsen af Paragraphen, at Lægesyn foretages i Kjøbenhavn og i Kjøbstæderne og paa disses Marktorde; forsaavidt de ikke ligge over 1/4 Mil fra Byen, af autoriserede Læger; men det er jo vittterligt, at mange af Kjøbstæderne have Marktorde, der ikke ligge over 1/4 Mil fra Byen. — Hvem skal da synes Etgene paa de Steder, der ligger over 1/4 Mil fra Byen, men dog høre til Kjøbstædernes Marktorde? Jeg tror, at denne 1/4 Mil, maa ud af Loven tages, thi ellers vil man ikke have Rigshismænd, som ere forpligtede til at synse de omtalte Lige. — Endnu skal jeg gjøre en lille Bemærkning til § 9. Det er fremhævet af en foregaaende Tale, at det ikke er ganske rigtig at opheve Placaten af 17den Februar 1832, §§ 1—3. Jeg kan ikke have nogen Mening om, hvorvidt alle disse Bestemmelser i §§ 1—3 bør hæves; men det forekommer mig at, dersom de, som det her er forudsat, bør hæves, saa vil det være rigtigst at optage Bestemmelsen i § 4, som er den eneste Paragraph, der da bliver tilbage af Placaten af

1832, i nærværende Lov, og saa forresten stille hele Placaten ud. § 4 handler nemlig om, at Listerne over Dødsanmeldelser, skulde i Kjøbenhavn, ugentlig indsendes til Stadsphysicus, ledsagede af Dødsattesterne som Bilag. Der som den Bemærkning, der blev gjort af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (David), blev taget til følge, saaledes, at der igjennem denne Lov, ogsaa skulde træffes Foranstaltning til Indsendelsen af Dødsanmeldelser, der kunde komme Statistiken til gode. Men jeg, at det vilde være hensigtsmæssigt, om hele Placaten af 1832, blev ophævet, dens § 4 undtagen. Jeg skal imidlertid bemærke, at jeg ikke seer, mig opfordret til at tage Initiativet til Forandring i saa Henseende, men skal afvente, hvorvidt den ærede Ministre, maatte mene, at der i saa Henseende bør gjøres nogen Forandring i Loven. —

S. Pedersen. Med aflystning. Paaførmelse af Motiverne til de Udtaleser, som fremkom fra det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (H. Hansen) om Lægens Honorar, troer jeg dog, at man ved at følge ham, vilde drive det vel vidt med Sparommeligheden. Dersom der overhovedet skal være Tale om at benytte Lægerne, og om, at de skulle have Honorar, saa tror jeg, ikke, at det vilde tage sig godt, ud at bestemme Honoraret til 2 Mk. — Det blev temmelig stærkt gjort gjældende af det ærede 7de kongevalgte Medlem (A. Sving), at han ikke kunde ansee det for rigtigst, at man gjorde Forretningen som Rigshismænd til et tvunget Ombud. Han oplyste, at Sted af en ældre Placat, som syntes at gjøre det utvilsomt, at man ikke tidligere kunde tvinge Andre end Skolelærere, Sognefogder og Sattigforstandere, til at overtage denne Forretning. Desuagtet, har det vistnok været en almindelig Praxis, at denne Forretning er bleven udført som et tvunget Ombud. Og naar den paagjældende Placat, som Forholdene vare dengang, kun holdt sig til de nævnte tre Classer af Borgere, nemlig Skolelærere, Sognefogder og Sattigforstandere, saa vil man jo let, uden at jeg behøver nærmere at udvikle det, indsee, hvad Grunden var, der til følge Forholdene paa den Tid. —